

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สรวงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๔๕

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง นายทะเบียนพรrocการเมืองขอให้สั่งยุบพรrocพลังเกยตรกร

นายทะเบียนพรrocการเมืองยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ ว่า ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรrocพลังเกยตรกรเป็นพรrocการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ กำหนดให้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรrocการเมือง พรrocการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรrocการเมืองประกาศกำหนดและมีสาขาวรrocการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา เมื่อครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ตามที่กฎหมายกำหนดคือวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๕ แล้ว พรrocพลังเกยตรกรมีสมาชิกไม่ครบถ้วนรวมทั้งไม่สามารถจัดตั้งสาขาวรrocการเมืองตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ กำหนดไว้ นายทะเบียนพรrocการเมืองจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรrocพลังเกยตรกรตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

ในการส่งสำเนาคำร้องให้พรrocพลังเกยตรกรเพื่อยื่นคำชี้แจงนั้น ได้ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับแต่ปรากฏว่าไม่มีผู้รับ จึงประสานไปยังนายประโยชน์ มั่นคงดี อธิบดีหัวหน้าพรrocและสมาชิกพรrocพลังเกยตรกร ซึ่งรับว่าจะทำหนังสือไม่คัดค้านการยุบพรrocพลังเกยตรกร แต่ก็ไม่ชี้แจง ศาลรัฐธรรมนูญจึงให้ปิดประกาศหนังสือส่งสำเนาคำร้องไว้ ณ ที่ทำการศาล ซึ่งนายถาวร คงโยธา รองหัวหน้าพรrocปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรrocพลังเกยตรกรไม่ได้มีคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในการนัด

พิเคราะห์แล้ว พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรrocการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรrocการเมือง พรrocการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาวรrocการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา”

และมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “พระราชการเมืองย่อมเดิกรือขุนด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพระราชการเมือง
- (๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน
- (๓) มีการยุบพระราชการเมืองไปรวมกับพระราชการเมืองอื่นตามหมวด ๕
- (๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพระราชการเมือง
- (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒

เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระราชการเมืองใดมีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระราชการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระราชการเมืองนั้น

ในการนี้ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพระราชการเมืองได้แล้วให้นายทะเบียนประกาศคำสั่งยุบพระราชการเมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษา”

ประเด็นแรกมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้หรือไม่ เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณา วินิจฉัยคำร้องของนายทะเบียนพระราชการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระราชการเมืองตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ได้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้

ส่วนประเด็นเรื่องยุบพระราชพลังเงยตรกรนั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าพระราชพลังเงยตรกรไม่อาจหา สมาชิกพระตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป และไม่อาจตั้งสาขาพระราชอย่างน้อยกacula หนึ่งสาขา ภายในเวลา หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพระราชการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระราชพลังเงยตรกร และ นายทะเบียนพระราชการเมืองได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียนพระราชการเมือง จึงฟังได้ว่ามีเหตุตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรคหนึ่ง (๕) เกิดขึ้นกับพระราชพลังเงยตรกรตามคำร้องของนายทะเบียน พระราชการเมือง และขอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งยุบพระราชการเมืองดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๖๕ วรคสอง อาศัยเหตุดังวินิจฉัยมา จึงมีคำสั่งให้ยุบพระราชพลังเงยตรกร

นายมงคล สารภัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ